

	מסורת הש"ס
(א) לעיל סז. ורש"י, (ב) [נתקמן מנח: פסחים סז:א], (ג) [גמיר סז. ב"ק סז:א], (ד) [נתקמן מד:א], (ה) [נעליה כה. לקמן מד:א], (ו) [ויקרא טו:א], (ז) [שם], (ח) [י"א לפסח, ט] כ"י כ"י, (י) ר"מ מ"ז והכל ידע, (יא) [נ"ל מלא אש],	

	תורה אור השלם
 זאת תורת ה׳בז הָאֲשֶׁר תִּצְאָה מִמֶּנּוּ שִׁכְבַּת זָרַע לְעִמְּאָה אֲחֵי רַבּוּ וּקְרָא טוּר לֵב וְאֶשְׁרָא בִּי זָרֹב זֹבֵב דְּקָהָה וַיִּמַּס רַבִּים בְּלֹא עֵת בְּקָהָה אִי בִּי תְּהוּב עַל גְּדִתָּהּ כִּל יָמֵי זֹבֵב שְׁמֵאָהָה בִּימֵי בְּקָהָה תִּתְּקֵהָ שְׁמֵאָה הוּא: וּקְרָא טוּר כּה	

	גליון הש"ס
רש"י ד"ה מה יובת ובי' ואחר תפטר אחר אחר ובי' לקמן לג ע"ז ודף סז ע"כ: ד"ה אלא מה בו' ודף יום א' ע"י גדל"ש נמלימלן פ"ד ס' א':	

	הגהות מהר"ב רנשבורג
א' רש"י ד"ה לא ונעשה יבש דהא דקמינ מעמלן וכו' כ"ל:	

	מוסף רש"י
ומקור מקורו טמא. וכל דס הכא דרך שם, ואפילו איט דס נהי, ויו אכ טעמאה לטמא אדס טומאה עבר וחס נעשה טהרות טמאים (ועי' טו). כחתימת פי האמה. כ"י סמימת פי אמתו ויולף לה מהחמס כסרי חל וצבו (פסחים טו: ותי' לקמן טז:). כמין שער' (ועי' בא, טו). יבחושי'ן. ימשינ' (שם).	

	תום' הרא"ש
ודם טמא דקא אחי דרך מקור. פי' ותיבחי' ודם שבתוכה טמא משום שנעבד מקור אצ"ג. שער' עליו לא תורת אוכל ולא תורת משקה מידי הרהא מקור שהויע כשיו טיפי מרגליות דאצ"י ויומן לקמן בפ' יוצא ראשון דטעמא משהס דמקור מקומה טמא ואצ"ג דלא תחשיב' מה שקה דלא עדיף מדם ירוק דאמרינן לעיל בסוף כל היד דלא הוי משקה ור'נחן. ודבר תימה הוא אפילו יובת לחו תורת אוכל וא תורת משקה הל"מ הם: בשט מנייה מקור מרב הונא ור"ג רבא שלא ראה רב הונא מצולס דביים שמת רב יהודה גזיר רבא. וכתוב בבבא בר שריא דרב יהודה מלך אחר רב הונא ב' שנש. וכן יש להביר ראיא מהוהא דאמרינן בפ' בתרא דמועד קטן גברא רבה כרב יהודה ליתא דלישרי לך ויל גבי נשיאה רבא רב הונא היה גדול מרב יהודה כדאמרינן ריש פרק בתרא דקידושין ובפ' בתרא דגיטין גמן בצע מיניה שמואל מרב הונא: היוצא קרי בקיסם חלול ויהא נקט שפופרת משום דפי האמה דרוק הוא ותיפוק לי דהוא עצמו אינו מטמא אלא בחתימת פי האמה דבעינן שיצא בדרוק כ"י שיגע בראש פי האמה בגלוי דלא ליהוי געמ בית הסתרים והוא לקמן פרק יוצא דופן ומטמאין בכל שהן מוקי לה רב הונא בגוגע בה ולא בעי לשנויי דמתניין דלקמן ורב הונא דהכא כ"י נתן דאמר הם בגמרא דרב צריך בחתימת	

כי פליגי בחתיכה. ודפלי פלוי' דת"ק סבר בצשרה למעוטי מוך חתיכה אצל דם הנראה בצקעים טמא דהא בצשרה^(א) קרינן צה ורננן בתראי סברי אפי' פלי פלוי' טהורה דאין זה דם נדה דאין דרכה של אשה לראות דם בחתיכה: **אשה טהורה**. דלאו ראייה היא ומיהו טיפת דם מטמאה טהרות אס נגעה בהן ואת האשה טומאת ערב משום דנגעה במקור דקרא ממורת ראייה מעטיה ולא מטומאה: **ורננן סברי**. דס נמי טהור והכי קאמר אין זה דם נדה (שמתן שום טומאה עליו) שאילו היה דם היה לו לטמאה כנדה ועכשיו אין לו שום טומאה אלא כחמיכת צשר בעלמא: **הרואה קרי צקיסם**. הכניס קיסם צפי אמה והוילא צו זרעו: **ממנו**. אשר תלא ממנו שכבת זרע: **הוא עצמו**. ואפילו בלא קיסם: **אינו מטמא אלא בחסימם פי האמה**. עד שיאז ממנו כדי חמימת פי אמתו והכא כיוון דהכניס ליה קיסם צנר ליה שיעורא כדי קיסם: **למימרא דנוגע הוי**. מדיהיז שיעורא מכלל לטומאת קרי לאו משום ראייה היא אלא משום דצשר האצנר נוגע בצכנת זרע היואז ממנו ומשום הכי צעי שיעורא כטומאת כל מגעות דצעי שיעורא כגון שרן ונבלה ומת דלוי ראייה חשיבא ליה צטומאת ראייה לא צעיא שיעורא דהא נדה רואה היא ולא צעיא שיעורא: **אל יספור צויצה**. צו שפסק והסתיל למנות ו' ימי ספירו וראה קרי אל יסמור את מנינו כי היכי דאי נגע צשרן לא סתר לספירת יצימו: **הקיסם סתם ואם פורס כגון שרן ונבלה ומת זרע לוציה: מה יצינ סופרס**. דכתיב וספרה לה ^(א) ואחר תטהרה' אחר אחר לכולן שלא תהא טומאה מפסקת צנייהס אף שכבת זרע סותר: **לפי שאי אפשר**. לראות שכבת זרע הצאה מן הזב בלא טיפת תכאוזי וצינ דהשתא קאז וצינ דלית צה קא סתר: **כל ז' אס ראה** בשציעי סותר כל אומן ימים שספר: **אלא מה שאמור צה**. בצכנת זרע לענין טומאה מה טומאתה יוס אחד אף סמירתה אינה סותרת אלא אומו יוס ^(א) אלא יוס א': **דס יצט**. כגון שיאל

מגופה חתיכה של דס יצט: **וצו דמה**. משמעת לח שהרי אין דרכו לזוב אלא לח: **לה ונעשה יצט**. דהא א' קמני מטמאין יצצין כנפל דס לח על הצנר ויצט ואחר כך נגע הדס בטהרות דומיא דיצט צשר המת דיצט מעיקרא צשר המת ליכא: **אס** מן הזב בלא טיפת תכאוזי וצינ דהשתא קאז וצינ דלית צה קא סתר: **כל ז' אס ראה** בשציעי סותר כל אומן ימים שספר: **אלא מה שאמור צה**. בצכנת זרע לענין טומאה מה טומאתה יוס אחד אף סמירתה אינה סותרת אלא אומו יוס ^(א) אלא יוס א': **דס יצט**. כגון שיאל מגופה חתיכה של דס יצט: **וצו דמה**. משמעת לח שהרי אין דרכו לזוב אלא לח: **לה ונעשה יצט**. דהא א' קמני מטמאין יצצין כנפל דס לח על הצנר ויצט ואחר כך נגע הדס בטהרות דומיא דיצט צשר המת דיצט מעיקרא צשר המת ליכא: **אס**

רואה הוי וכה"ג צעי למימר פרק יואל דופן (לקמן דף מג.) גצי פולטת שכבת זרע דרואה הוי מדאסהי רחמנא על צעלי קריינן צצני נמי לשרן וא"ת ונוגע דכתב רחמנא למה לי תיפוק ליה מוהצגד אשר יהיה עליו שכבת זרע וי"ל דאדס מצגד לא ילפינן שהרי נושא צבלת צמה מטמא צגדים שעליו אפילו אס אינו לצוש בהן אצל אדס לא מטמא אפילו הוא עליו והכי יאתא בפרק קמא דצבא בתרא (דף ט:) גצי עולא משגש אורחא דאימיה וא"ת דלקמן בפרק יואל דופן (דף מג.) אמרינן לרבנן דרבי שמעון דאפילו פולטת שכבת זרע רואה הויא ולכך מטמא צפנים ככחון ור' שמעון נמי לא פליג אלא צפולטת שכבת זרע דלא מטמא צפנים ככחון אצל צבעל קרי משמע דרואה הוי דלא אשכחן דפליגי וי"ל דרז הונא סבר כרבי שמעון דלדידיה אפי' צעל קרי נוגע הוי דאי רואה הוי אף צפולטת הוה דריש לטמא צפנים ככחון ואפילו לרבנן נמי אפשר דקוקא פולטת רואה הויא ומטמא צפנים ככחון משום דאשכחן צטומאת נדות וציבות דמטמאה צפנים ככחון אצל צועלה דלא אשכחן ציה טומאה צפנים ככחון לא הוי רואה ומיהו היהי דר' אליעזר צרבי שמעון פליגא דאמר בפרק יואל דופן (סג דף מג.) שכבת זרע לרואה צמשהו ולנוגע צכעדה מדמפליג משמע דסצר דרואה הוי אי נמי שאני התם זגמר טעמא מקרא: **אִלֵּא מעתה** אֵא יסתור בויהב. תימה תקשה ליה אמתני' דמסקת כלים (פ"א מ"ה) דתנן אבות הטומאה השרן והשכבת זרע ולא חשבי צעל קרי ותנן נמי צבלתי מקסת זצין צעל קרי כמגע שרן אלמא נוגע הוי מדלג הוי אלא ראשון ושמא אפי' רואה נמי לא הוי אכ הטומאה משום דרשא: **רַפִּי שאי אפשר בלא צחצווי ויבה**. ומאהי טעמא מנומא ר' יהושע קרי של צו צמשא ויהא דלא מנצריך קרא התם כי הכא מפרש ר"ח דהתם מיירי צשרואה וציבות צו ציוס דאי יש צו רוצ וציבות וסצר ר' יהושע דלא אפשר בלא תכאוזי וצינ ורבי אליעזר דפליג עליה צכילד הרגל (צ"ק דף כה.) ואמר דאינו מטמא צמשא מודה דאי אפשר בלא תכאוזי וצינ ואפילו הכי לא מטמא צמשא דכיון דפתיא ציה שכבת זרע והכא נמי אי לאו קרא לא הוה סותר אפילו יוס אחד:

המפלת חתיכה פרק שלישי נדה

כב.

כי פליגי בחתיבה. פ"ה ודפלי פלוי' וקשה דא"כ השתא אין דרך לראות דם בחתיכה פירוש שאינו דם נדות לא הוי כההוא דאין דרכה לראות צשפופרת דהתם הוי דם נדות מן המקור אלא שאין דרכה לראות באותו ענין ויש ^(א) לומר דפליגי בחתיכה העשויה כמין שפופרת והוי תכנייה צין דס לצשר דת"ק מטמא דדרכה ללאת צענין זה ורבנן סברי אע"ג דדס נדות הוא אין דרכה לראות צענין זה ואין זה דם נדות דקאמרי רבנן ה"פ אין זה דם נדות שטימא הכתוב אצל צפלי פלוי גס רבנן מטמאין כיון דדס נדות הוא ונוגע בצשרה: **אִלֵּא** בחתימת פי האמה. אין לפרש דצעי שיעור חמימת פי האמה כר"ש דפ' אלו דברים (פסחים סז:) דסצר כר' נתן דצעי חמימת פי האמה צוצ דכתיב (ויקרא טו) או החמים צצרו מווצו ואיתקש צעל קרי לזו דא"כ מאי פריך למימרא דנוגע הוי אלא מעתה לא יסמור צויצה הא כיון דאיתקש לזו שפיר יסמור והיכי צפרק יואל דופן (דף מ.) דצו וקרי דייק מינה דנוגע הוי ^(א) ויעוד אי סבר כר' שמעון מאי פריך רז הונא ומיפוק ליה דהוא עצמו כו' והלא דרך קיסם וא"ת וניצמור מדאמור דחמנא בבצלי קריין לענין שילוח מחנות אלמא רואה הוי דהא פולטת שכבת זרע משמע בפ' יוצא דופן דהוה אמרינן דרואה הויא מדאמור דחמנא אבצלי קריין בסניי אי לאו משום דסניי חידוש הוא דהא צבי'ומצורצין חמירו ולא חמיר בהו רחמנא וי"ל דמי"מ הואיל דאמורא דלעין בעל קרי. וא"ה לא אמרינן דפולטת רואה הויא גס לענין שאר בעל קרי אם חמירי עליו שלא יכנס במקום קדוש לא גמרינן מיניה דרואה הויא ועי"ל דילפינן בעל קרי דנוגע הוי משום דאיתקש לנוגע דמריבין נוגע מדכתיב או איש ועוד דאיתקש נמי לשרץ בההוא קרא גופיה: **אִלֵּא** מעתה אל יסתור בויהב. תימה תיקשי ליה מתנייןן טובא דקסבר דנוגע הוי דתנן בריש מטי' כלים אבות הטומאות השרץ וש"י ולא חשיב בעל קרי ועוד תנן במס' זבין ומייתי דא"כ בפ' אלו דברים בעל קרי כמגע שרץ אלמא נוגע הוי מדלג הוי אלא ראשון וצ"ל דאפילו אי אמרינן רואה הויא הוי אב הטומאה ותקא מינה דרואה הוי דמטמא סבבניה בלא נגיעה מכחון. ומיהו קשה דאפילו פולטת ש"י אמרינן לקמן פ' יוצא דופן לרבנן דר' שמעון דמטמאה צפנים ככחון משום דרואה הויא ואפילו ר' שמואל אלא פליגי אלא בפולטת אבל בבצלי קרי לא אשכחן דפליגי וי"ל דאפילו לרבנן דקא פולטת דמריב לה מקרא דראיתא לקמן בבשרה מלמד שצטמאה צפנים ככחון אין לי דלא נדה ובה מנין ת"ל ובה ופולטת ש"י מנין ת"ל יהיה אבל בעל קרי אפילו לרבנן נוגע הוי כיון דאינו מטמא אלא כחון והא דאמר ר' אלעזר בר' שמעון בפ' יוצא דופן לרואה במשהו ולנוגע בכעדישה אצ"ג דאק מפליג בין נוגע לרואה א"ה בעל קרי לא הוי רואה אלא נוגע והא דמטמא במשהו מקרא ליה לא התם: **אף ש"י** נמי סותרת. משמע דאי לא אשכחן דאמר ר' אליעזר ר' יהושע ש"י של זב טמא במשא לפי שאי אפשר לה בלא צחצווי ויבה ואמאי לא מצריכין התם קרא כי הכא ליתא למימר דמהכא ילפינן דאי אפשר בלא צחצווי ויבה מדסתרא כמו ויבה דהא מילתא דתליא בסברא הוא ולא בעיא קרא כדאמרינן בבצלי קרי שלם

הונא לא מנצריך שיעור חמימת פי האמה כרבי שמעון וי"ל מדקאמר ומיפוק ליה דהוא עצמו אינו מטמא אלא בחתימת פי האמה ולא קאמר כשיעור חמימה ולא קאמר נמי דאיתקש לזו שמע מינה דלא לשיעור נקטיה אלא משום נגיעה ועוד אי סבר כרבי שמעון מאי פריך רז הונא ומיפוק ליה דהוא עצמו כו' והלא דרך קיסם יכול לראות קרי הצנה יומר מחמימת פי האמה וא"ת ואס נוגע הוי א"כ למ"ד צפרק יואל דופן (לקמן דף מג.) לרואה ולנוגע בכל שהוא למה לי דכתב רחמנא רואה וי"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא

הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו לרבות צעל קרי שמשמלח חוץ לב' מחנות מוקמינן צרואה ולא צנוגע ונפקא מינה הא דאמר הכא דאפי' רואה אינו טמא אלא משום נוגע שאינו טמא אלא צנגיעה מכחון וא"ת ומנלן דנוגע הוי נגמר מדאחמיר ציה רחמנא לענין שילוח מחנות אלמא הוא"ל דעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן צפרק אלו דברים בפסחים (דף סז:) צו וכל צו ל